

174. Lad Lykkens Ganger springe.

(Eneboerens Sang i „Tornrose“)

Moderato.

H. S. Paulli.

mf

1. Lad Lyk-kens Gan-ger sprin-ge, og sprin-ge dig for-bi, med

gyl-den Tren-se-rin-ge og te sig frank og fri, og

p løf-te el-ler slæn-ge, som var hun u-den Baand dog *f*

hen-des Tøj-ler hæn-ge i Her-rens høj-re Haand.

2. Der sankes Skæbnens Traade,
Lig Væverstolens Garn,
Med Islæt af Guds Naade
Selv mod hans mindste Barn.
Og hver Gang Støvet tvinger
Itu, hvad han bandt fast,
Langmodelig hans Finger.
Gjenknytter, hvad der brast.

3. Det skærer, og det skrammer
Vort skrøbelige Kød,
Naar hellig Villie strammer,
Hvad syndig Villie brød.
Dog skal engang vi finde,
Naar Taagen er forbi,
Ej Skæbnerne var blinde,
Men blinde var kun vi!

Chr. Richardt.